

минжли Дунава, били, божемъ, пратени отъ русекия царь. Опирайки се на слуха, *Найденъ Геровъ* поискалъ отъ мюлесарифъ-паша единъ взводъ войска, да пази консулството. Просбата на консула била изпълнена, и повидиму *дяконъ Левски* билъ въ рѣцѣтъ на турскитѣ военни власти, но той спокойно сѣчелъ дърва и носилъ вода прѣдъ очитѣ на солдатитѣ, въ качеството си на консулски слуга. . . .

Императорскитѣ войски, съ помощта на Казанлъшкитѣ башибозуци, смазали на *Бузлуджа* четата на Хаджи Димитра. Глави, набучени на върлиня, се разнасяли отъ башибозуцитѣ по Тундженската долина, а хванатитѣ *живи момчени* развеждали, като мечки, по градове и села, разположени отъ двѣтъ страни на Балкана. Въ Търново, Русчукъ, Казанлъкъ, Стара-Загора и Пловдивъ бѣсилки израстнали; на бѣсилкитѣ „комити“ увиснали. . . Пророчеството на Найденъ Геровъ се изпълнило!

Бурята минала; всичко тръгнало по старому; Левски изфирясалъ изъ агенството и се озовалъ въ *Стремско*, (Гйонсата). Ардхимандретъ Хаджи Василъ билъ вече между жъртвитѣ. Въ *Карлово*, *Сопотъ*, *Войнягово*, *Джбене* и *Калюферъ* Левски комитети наредилъ. Сестритѣ „во Христѣ“ отъ Сопотския манастиръ и калоферския въ „новата вѣра“ покрѣстилъ, а на братята „во христѣ“ отъ Сопотския манастиръ далъ имъ срокъ да си избѣржѣтъ едно отъ двѣтъ: „или Богу, или мамону да служжѣтъ“.

Бидѣйки придруженъ отъ *Зографина* и отецъ Матей, Левски напустналъ Стрѣмско (1868 год. Септем. 15.) и се зайхтилъ за *Панагюрско*. Пристигнали въ *Камениа Клисура*: *зографинѣтъ* се пазарувалъ черквата да зографиса, отецъ Матей тръгналъ (божемъ) по просия, а Левски — да се цѣнява (божемъ), за *даскалъ* и *черковенъ пѣвецъ*. Пазарлъкътъ не станалъ, но съ помощта на учителитѣ комитетъ се наредилъ.

Псалтътъ, *зографинѣтъ* и *просякътъ калугеръ* въ „интелегентна“ Копривщица пристигнали, въртели, су-